

- καὶ ὀδυρμῶν ἔσμεν ἄξιοι· καὶ οὐκ ἔστιν ἐτέρ-
ρα προτροπὴ πρὸς ἀρετὴν, ὥς ἡ τῶν ἡμαρ-
τημένων ὑπόμνησις). 159.
- ΚΔ΄. (Ὅτι ἀρκεῖ βίος ἐνάρετος πρὸς σωτηρίαν·
οὗτος δὲ ἂν μὴ παρῇ, καὶ σήμερις γέννηται,
οὐδὲν ἔστιν ὄφελος· καὶ ὅτι καὶ δι' ἀνα-
ξίων ἱερῶν ἐνεργεῖ ἡ χάρις, καὶ ὅτι κατὰ
βαθμὸν δεῖ ἡμᾶς ἑπιλαβομένους ἀρετῆς
καὶ κατορθοῦντας, οὕτως ἐρ' ἐτέρας ἐρχε-
σθαι). 165.
- ΚΕ΄. (Ὅτι ἐὰν ἴδῃ ἡμᾶς ὁ Θεὸς καταφρονοῦντας
χρημάτων, καὶ δόξης καὶ ἀναπαύσεως, τότε
ταῦτα ἡμῖν παρέχει· καὶ ὅτι οὐ τὸ πάσχειν
κακῶς, ἀλλὰ ποιεῖν, ἔστι χαλεπὸν· καὶ ὅτι
δεῖ φεύγειν τοὺς φαύλους, καὶ τὰ παρ' αὐ-
τῶν προσφερόμενα, καὶ συνεσθίειν μᾶλλον
ἢ ἑλλῆσιν ἢ πλεονέκτας· καὶ ὅτι ἀπρόσδεκτος
ἢ τῶν πλεονεκτῶν ἐλεημοσύνη). 171.
- ΚΣ΄. (Περὶ τοῦ μνημονεύειν Θεοῦ διηνεκῶς, καὶ
καταμέμφεσθαι ἑαυτῶν, καὶ περὶ τοῦ Δα-
νιὴλ καὶ τῶν τριῶν παιδῶν). 177.
- ΚΖ΄. (Περὶ τοῦ μὴ φρονεῖν τὰ κοσμικὰ, καὶ περὶ
Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, καὶ ὅτι σφαιροειδὴς ὁ οὐ-
ρανός, καὶ ὅτι ὁ Χριστὸς οὐχ ὡς δεόμενος
ἤρχετο, ἀλλ' ἡμᾶς διδάξαι βουλούμενος ἐκ-
τενῶς προσεύχεσθαι, καὶ κατὰ κενοδοξίας
καὶ τῶν φευγόντων τοὺς ἐπαίνους οὐ διὰ
ταπεινώσειν, ἀλλὰ διὰ μεζύονας ἐπαίνους·
καὶ ὅτι ἀληθὴς ταπεινώσις ἔστιν οὐ τὸ ἑαυ-
τὸν ὑβρίζειν, ἀλλ' ὑβριζόμενον παρ' ἐτέρου
ἀνέχεσθαι). 185.
- ΚΗ΄. (Ὅτι εἰς Χριστὸν ἀφορῶντας, καὶ εἰς τὰ
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, γενναίως ἡμᾶς χρή
πᾶσαν φέρειν θλίψιν, καὶ κατὰ φιλοκόσμων
γυναικῶν· καὶ τίς ἔστω κόσμος ἀληθινὸς γυ-
ναικῶν). 191.
- ΚΘ΄. (Ὅτι οἱ ἅγιοι πάντες διὰ θλίψεων ὠδυσαν·
καὶ ὅτι ἐτέρως οὐκ ἔνι σωτηρίας τυχεῖν, ἢ
διὰ θλίψεως· καὶ ὅτι πρὸς τῇ ψυχῇ καὶ τὸ
σῶμα ἡ τρυφή λυμαινέται). 203.
- Λ΄. (Ὅτι οὐ δεῖ πάντα ἐπὶ τοῖς διδασκάλους
ἐπιρρίπτειν, ἀλλὰ πάντα σπεύδειν ἀλλή-
λους οἰκοδομεῖν· καὶ ὅτι ὁ τὸ ἐν τάλαντον
ἔχων ἔστιν ὁ λαϊκός· καὶ ἐν ποίοις δεῖ τῷ
ἀδελφῷ παραινέειν). 207.
- ΛΑ΄. (Περὶ μετάνοίας, καὶ ὅτι μέγα ὄφελος πρὸς
μετάνοιαν ταπεινώσις ψυχῆς, καὶ ἀσφάλεια
εἰς τὸ μὴ πεσεῖν ἢ διηνεκῆς τῶν ἡμαρτη-
μένων μνήμη). 213.
- ΛΒ΄. (Ὅτι πρόσκαιρος ὁ παρὼν βίος καὶ ἀβέβαιος,
καὶ ἐγκώμιον ἐλεημοσύνης). 219.
- ΛΓ΄. (Ὅτι τῆς ἀνέσεως ὠφελιμωτέρα ἡ θλίψις,
καὶ ἡ πενία τοῦ πλούτου. Ὅθεν καὶ ταύ-
την τῷ βουλομένῳ τέλειος γενέσθαι ὁ Κύριος
ἐπέταξεν). 225.
- ΛΔ΄. (Ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἐν ἡμῖν ποιεῖ τὴν χάριν τοῦ
ἁγίου Πνεύματος, πλὴν τῶν ἀγαθῶν πρά-
ξεων, καὶ τοῦ τείνειν πρὸς τὸν οὐρανὸν τὴν
διάνοιν. Καὶ περὶ τοῦ πείθεσθαι τοῖς ἡγου-
μένοις). 231.
- * Μετάφρασις λατινιστὶ τῶν ἐμιλιῶν τῆς πρὸς
Ἑβραίους ἐπιστολῆς. 237—454.
- Α΄. Ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῷ ἐπὶ
τῇ παλαιᾷ Πέτρᾳ, ὀλίγων συλλεγέντων διὰ
τὸν χειμῶνα· εἰς τὸ δεῖν συνεχῶς συνάγε-
σθαι, καὶ μὴ ἀπαγορεύειν τὴν σωτηρίαν ἐν
ἁμαρτήμασιν ὄντας, ἀλλὰ μετάνοιαν ἐπι-
δείκνυσθαι. 461.
- Β΄. Ὁμιλία. Τῆς Βασιλίδος μέσων νυκτῶν εἰς
μεγάλῃν Ἐκκλησίαν προσεληθούσης, κάκει-
θεν τὰ λείψανα τῶν μαρτύρων ἀραμέννης,
καὶ προπεμφαμένης διὰ πάσης τῆς ἀγορᾶς,
ἕως Δρυπίας, τοῦ μαρτυρίου ἀπέχοντος Θ΄.
σημεῖα τῆς πόλεως· ἐλέχθη ἐν τῷ μαρτυρίῳ
ἡ προσομιλία, παρουσίας αὐτῆς καὶ τῆς πό-
λεως πάσης καὶ τῶν ἀρχόντων. 467.
- Γ΄. Ὁμιλία. Τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ, παραγενομένου
τοῦ Βασιλέως ἐν τῷ μαρτυρίῳ τοῦ ἀποστό-
λου καὶ μάρτυρος Θωμᾶ τοῦ διακεκριμένου ἐν
τῇ Δρυπίᾳ, καὶ ἀναχωρήσαντος πρὸ τῆς
διαλέξεως, ἐλέχθη ἡ ὁμιλία μετὰ τὴν ἀνα-
χώρησιν τὴν ἐκείνου πρὸς τὸ πλῆθος. 473.
- Δ΄. Ὁμιλία παραινετική, λεχθεῖσα ἐν τῷ ναῷ
τῆς ἁγίας Ἀναστασίας πρὸς τοὺς ἀπολει-
φθέντας· καὶ ἀποδείξεις περὶ τῶν ἀγώνων
καὶ ἄθλων τοῦ μακαρίου καὶ δικαίου Ἰωβ. 477.
- Ε΄. Ὁμιλία, λεχθεῖσα ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας Εἰ-
ρήνης, ὑπὲρ τε τῆς σπουδῆς τῶν παρόντων
καὶ ῥαθυμίας τῶν ἀπολειφθέντων, καὶ περὶ
τοῦ ψάλλειν, καὶ περὶ τοῦ μηδὲν εἶναι κώ-
λυμα γυναιξὶ τὴν φύσιν πρὸς τοὺς τῆς ἀρε-
τῆς δρόμους. 485.
- ΣΤ΄. Ὁμιλία ῥηθεῖσα ἐν τοῖς Ἀποστόλοις ἐν τῇ
ἡμέρᾳ Θεοδοσίου βασιλέως πρὸς τοὺς κα-